osvědčení, tak zv. boleta o zabavení, v níž vytknouti dlužno druh, počet, míru a váhu, znaky a vůbec zřetelné označení nebo popsání tohoto předmětu.

III. Příslušnost řádných soudů.

Ten, u koho nalezen byl nějaký předmět důchodkového přestupku, může žádati, aby věc odevzdána byla soudu a nárok naň vznesený, aby vyřízen byl řádným pořadem práva, jestliže spolu splněny byly tyto podmínky (na straně žadatelově):

1. nezakládá-li se nárok proti němu vznesený na nějakém právním udání, že on není ani pachatelem ani původcem, ani spoluvinníkem nebo podílníkem v dotyčném důchodkovém přestupku, ani neodnáší se příslušný nárok k ručení jeho za přestupek onen;

2. jestliže nedrží věci oné ve jménu nebo na prospěch původce, pachatele nebo spoluvinníka nebo podílníka v přestupku nebo osoby, jíž přináleží ručiti za přestupek důchodkový;

3. jestliže nabývaje věci nebo přejímaje věc šetřil náležitě při tom důchodkových předpisů v té příčině stávajících;

4. jestliže nepřevedl na sebe nebo nepřijal v uschování věc v onom stavu, v němž byla pod úřední uzavírkou;

5. jestliže nebyla věc postižena přímo při výkonu nebo pokusu přestupku;

6. není-li živnostníkem takovým, proti němuž požaduje se věc pro skrácení důchodkové, jež spáchal nebo o něž se pokusil některý živnostenský pomocník, jednatel, zřízenec nebo čeledín jeho (§ 161 trestního zák. důch.).

IV. Vydání předmětů zabavených.

Vydání toto nastati má, byl-li obviněný pro nedostatek důkazů sproštěn neb osvobozen přestupku jemu za vinu kladeného nebo hodnotu jeho na hotovosti složil nebo úplnou jistotu dal. Úřady poštovní byly ministerstvem obchodu zmocněny k tomu, aby vyhověly žádostem úřadů důchodkových, úřadů a orgánů dovolávajících se při tom § 552 trest. zák. důch. o zabavení oněch v cizozemsku podaných poštovních nákladů, na nichž důvodné podezření lpí, že obsahují podloudnické zboží, a aby náklady ty neotevřené doručiti daly dožadujícímu úřadu a vyrozuměly o tom adresáta s tím vyzváním, aby se obrátil na dotyčný úřad důchodkový stran vyřízení zásilky oné (výn. min. fin. ze dne 25. února 1890, č. 2885, halič. příloha k věst. č. 6 z r. 1890).

Zabití.

I. Pojem.

I právo zakouské rozeznává podobně, jako obecné právo německé a novější zákonníky trestní mezi způsoby úmyslného usmrcení vraždu a zabití. Avšak rozlišující znak obou těchto způsobů jest jiný, než-li v obecném a moderním právu německém. Neboť kdežto v těchto právech (zejména v právu německém) oběma způsobům usmrcení společným jest úmysl usmrtiti, jest při zabití dle práva rakouského vyloučen přímý úmysl usmrtiti a vyhledává se jen nepřátelský úmysl, tedy nepřímý zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. z. (nál. kas. dv. ze dne 16. prosince 1878 sb. č. 188 a j. v.). Kdo v tomto nepřátelském úmyslu proti jistému člověku jedná takovým způsobem, že z toho vzejde jeho smrt (tedy nikoli smrt některého jiného člověka, jako tomu jest při zločinu vraždy, viz článek

»Vražda«), dopouští se zločinu zabití (§ 140 tr. z.), při němž mysliti se dá sice spoluvina (nál. kas. dv. ze dne 1. dubna 1876 sb. č. 109 a ze dne 21. října 1893 sb. č. 1730), nikoli však pokus (nál. kas. dv. ze dne 7. června 1876 sb. č. 115).

II. Trest.

Podle toho, zda zabití jest loupežným či prostým, ustanoven jest na zločin zabití různý trest. Jestliže se totiž při podniku loupežném s jistým člověkem nakládá způsobem tak násilným, že z toho vzejde jeho smrt, podléhají trestu smrti všichni ti, kdož k usmrcení jeho spolupůsobili (§ 141 tr. z.). V ostatních případech (zabití prosté) uložen jest na zločin zabití těžký žalář v trvání pěti až desíti let; jestliže však

a) pachatel byl s usmrceným v blízkém příbuzenství (čímž rozuměti jest netoliko příbuzné v linii sestupující nebo vzestupující, nýbrž pojímati dlužno výraz ten v tom smyslu, jaký se mu obyčejně přikládá v občanském a rodinném životě a vůbec — srv. nál. kas. dv. ze dne 25. října 1882 sb. č. 490, a proto náležeti sem mohou i příbuzní pobočni ku př. sourozenci, strýcové, děti sourozenců 1. stupně (nál. kas. dv. ze dne 10. června 1881 sb. č. 346), nebo

b) vůči němu stál ve zvláštní závaznosti (ku př. jakožto manžel; srv. nál. kas. dv. ze dne 3. června 1884 sb. č. 646), nastupuje v obou těchto případech trest těžkého žaláře od 10 do 20 let.

III. S uvedenými předpisy shoduje se i vojenský zák. trest. (§§ 419—421), jakož i trest. zák. pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 215—217), jenže tento zákonník obsahuje v § 218 to zvláštní ustanovení, že manžel, jenž přistihne manželku svou při spáchání cizoložství a v prudkém pohnutí mysli usmrtí cizoložníky nebo jednoho z nich na místě (ať vraždou nebo zabitím) potrestán býti má pouze žalářem od 1 do 5 let (srv. též čl. »Rvačka«).

Zahájení rozepře viz Spor.

Zahrádky dětské viz Školy mateřské.

Záchody.

Stavební řády pro jednotlivé korunní země a jednotlivá města obsahují o zřizování záchodů bližší ustanovení, kteráž bez výjimky vyslovují zásadu, že při zřizování záchodů dlužno dbáti jednak předpisů zdravotních, jednak na zřeteli míti veřejnou slušnost.

1. Ve smyslu předpisů zdravotních mají se záchody tak zřizovati, aby světlo a vzduch měly do nich náležitý přístup (§ 81 stav. ř. pro král. České, § 64 stav. ř. pro Dol. Rak., § 83 stav. ř. pro Prahu, § 61 stav. ř. pro Korutany). Některé stavební řády mimo to nařizují, aby byly záchody opatřeny rourami pro výpary, jež by sahaly nad střechu (Čechy, Praha, Dol. Rakousy). Ve stavebních řádech se přihlíží též k tomu, aby v každém domě byl počet záchodů přiměřený povaze bytů, takže pro dva byty má býti zřízen nejméně jeden záchod (Praha, Korutany, Morava, Štýrsko). Rovněž jsou předpisy o šířce a délce záchodů, o přístupu vzduchu a větrání v záchodech, jakož i zákazy zřizování záchodů na blízku studnic. Stavební řády doby novější obsahují ještě zvláštní ustanovení o stavbách průmyslových; při těchto musí býti postaráno o to, aby vždy pro 30 osob aspoň byl pořízen jeden záchod. Rovněž pro veřejné místnosti má býti zřízen takový počet záchodů, aby vyhovoval i návštěvě větší, již předvídati lze (Čechy, Praha, Dol. Rak.).